

КАПИТАЛ

www.c
apital.bg

До Димитър Главчев
Председател
на Временната комисия

Уважаеми г-н Главчев,

във връзка с искане № 253-44-48/ София 922.06.2012 г. на Временната комисия за изясняване на изнесените в медийното пространство факти и обстоятелства относно лобисткия скандал, свързан с управлението на Тройната коалиция и предоставените 1.5 miliona euro на австрийския лобист Петер Хохегер за предоставяне на наличните материали, публикувани във в. "Капитал" по темата , ви изпращаме копия на следните публикации:

1. Българската следа в аферата "Хохегер" - 2 март 2012
http://www.capital.bg/politika_i_ikonomika/bulgaria/2012/03/02/1779320_bulgarskata_sleda_v_aferata_hoheger/

2. В страната на призраците - 16 март 2012
http://www.capital.bg/politika_i_ikonomika/bulgaria/2012/03/16/1789589_v_stranata_na_prizracite/

3. Петер Хохегер: Моника Йосифова ме запозна със Станишев-16 март 2012
http://www.capital.bg/politika_i_ikonomika/bulgaria/2012/03/16/1789571_peter_hoheger_monika_iosifova_me_zapozna_sus_stanishev/

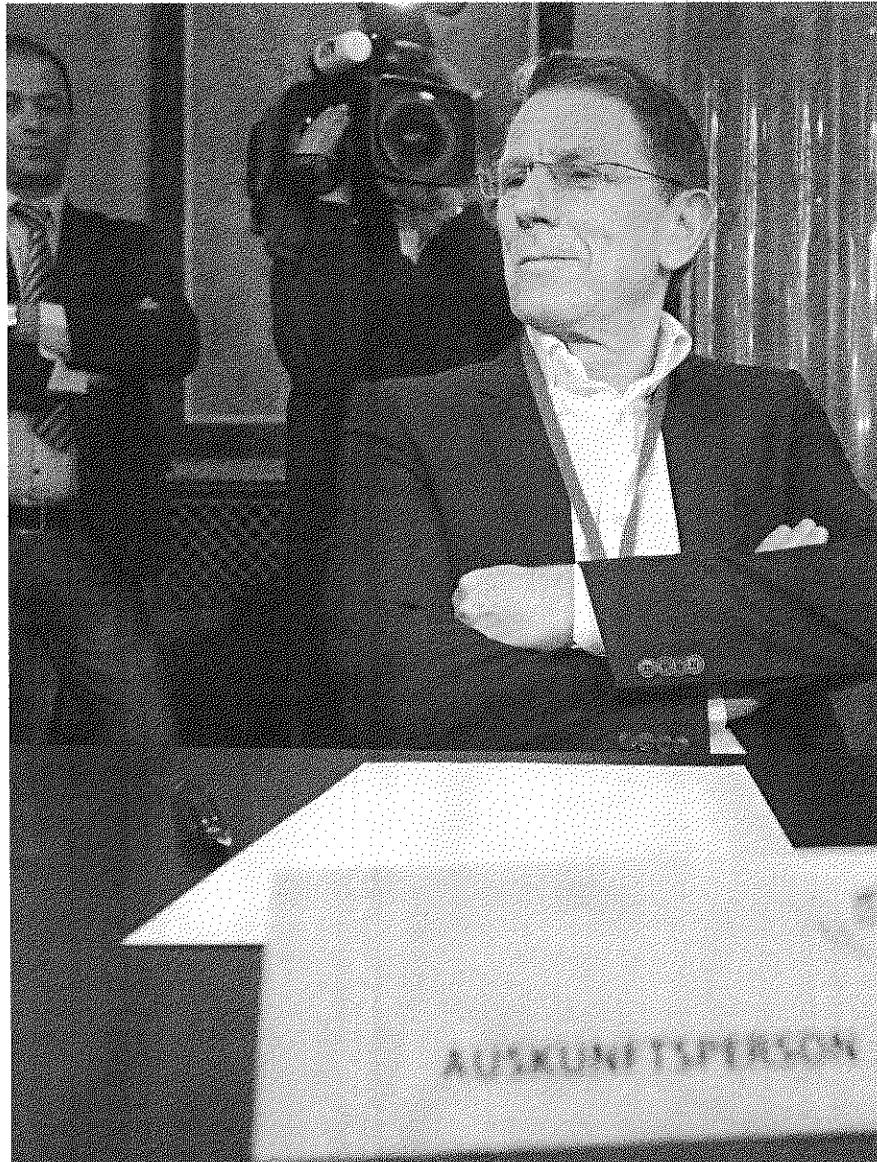
4. Казусът "Хохегер" – Диалози и документи- 8 юни 2012
http://www.capital.bg/politika_i_ikonomika/bulgaria/2012/06/08/1842822_kazusut_hoheger_dialogi_i_dokumenti/

Оставаме на разположение при допълнителни запитвания.

Станка Тошева
главен редактор
вестник „Капитал“

Аферата „Хохегер“

Защо властите във Виена разследват дейността на австрийския лобист в България и какво могат да открият

Зорница МАРКОВА, Илин САНЕВ, Росен БОСЕВ

Kаква е причината България да бъде спомената 27 пъти в австрийския парламент на 16 февруари 2012 г.? При това в една от най-сългочаваните и шумно отразявани заседания?

Не, не е ски купата в Банско, нито уличните джебции. Причината е лобист номер едно, наречен впоследствие от местните медии „край на корупцията“ - Петер Хохегер.

Парадоксът е, че това е същият човек, който през 2008 г. беше избран от правителството на тройната коалиция да

„чисти имиджа на България“ пред Европейския съюз именно заради ширещата се корупция и организирана престъпност. Едноименната PR агенция на Хохегер спечели поръчка за около 1 млн. евро и в продължение на година трибваше да лобира пред международните медиа и институции в полза на България.

Сега Хохегер трябва да чисти собствения си имидж. Срещу него в Австрия се води мащабно разследване на всички нива - от прокуратурата до специална комисия в парламента. През годините лобистът е изградил перфектната инфраструктура, използвана за съчетаването на политически, бизнес и лични интереси и подозирана за създаването на корупционни схеми. В най-силните си години - между 2000 и 2006 г., Петер Хохегер е имал здрав политически гръб, плапал е на министри, шефове на държавни институции, помагал е да се пишат закоni, да се сключват нечисти сделки. Всичко това ден след ден сега излиза наяве.

Както австрийските фир-

ми през изминатото десетилетие растяха към Източна Европа, така и лобистът изгражда своята мрежа от офиси и през 2005 г. сгъни в София. Затова разследващите сега проучват и бизнеса му в България и ровят вняколко посоки. Първата е: какви услуги е извършивал Хохегер около сделките за „Мобилтел“ (от 2002 до 2005 г.) и плащал ли е във връзка с това пари на политици в Австрия и България (виж стр. 18). Втората сфера на интерес за австрийските власти са проектите на лобиста за българското правителство и какви суми е получавал. И трето - има ли връзка между сделките за „Мобилтел“ и работата за кабинета „Станишев“.

Официално Хохегер е работил само по един проект за имиджа на българското правителство. Разследване на „Капитал“ разкри и други договори, за които тогавашните политици не можаха да си спомнят. За „забравения“ проект няма обявление на обществена поръчка. За подизпълнител при всички услуги от Хохегер за правителство-

то е избрана фирма на Моника Йнова, близка до самия възложител - бившият премиер Сергей Станишев.

Разследването в Австрия разкри и други прятеснически факти. Оказва се, че с държавните пари от проекта за чистене на българския имидж са плащани хонорар на високопоставени австрийски политици, без да е ясно каква точно услуга са извършивали. Виновният министър на вътрешните работи Ернст Шрасер е взел 100 хил. евро. Или както сам обяснява: „Господин Хохегер имаш международен клиент, който имаше проблем. Аз помогнах проблемът да бъде решен.“

Европейски експерт на българска територия

Обявението за суперпрофи международен PR експерт Петер Хохегер отвори официално офиса си в България през май 2005 г. Няколко стегнати бизнес интервюта го представиха като специалист, който знае как се гради имидж на световно ниво и с амбицията да обслужва големите международ-

ни компании в България. Разбира се, най-вече с австрийски капитали.

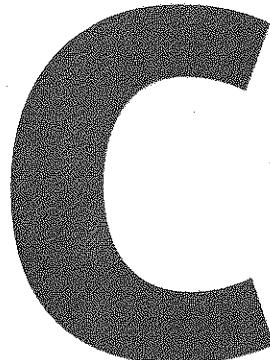
През 2006 г. едноименната компания на Хохегер в България влезе в публичното внимание и по лържавен проект. Фирмата беше класирана на второ място в златополучача поръчка на Министерството на външните работи, в която за победител беше избран скандалният израелски бизнесмен Шимон Шевес. Неговата съмнителна репутация в Израел и Германия, както и съдебните процеси за злоупотреба с доверието, доведоха до развалянето на договора с външното министерство. В ролята на добрия застапник компанията на Петер Хохегер, която предложи да продължи проекта, без да се обявява нова поръчка. Това обаче не се случи.

Две години по-късно - в края на 2007 г., Министерският съвет обяви поръчка за близо 1.9 млн. лв. за „Провеждане на кампания за утвърждаване на положителния образ на Република България в рамките на ЕС“. На конкурса се яви австрийският лобист и я спечели.

В страната на призраците

Защо опитите разследването на „Капитал“ за Хохегер да се обясни с политически мотиви са смешни

Алексей ЛАЗАРОВ

След като написахме за аферата „Хохегер“ преди гъв седмици, се забръща политическо торнадо, което показва колко абсурдно нико паднало доверие в българските медии и по колко крий начин българските политици създават представа за света около тях.

Ще ви занимаем с това накратко, защото проблемът за нас е сериозен. Оказа се, че живеем в много бутафорна среда, където призраци създават и гонят други призраци. Където лъжата е всекидневие, а истината е толкова голямо изключение, че когато се каже, никой не вярва в нея. Преди две седмици в „Капитал“ излезе иззвръст по-голям текст за афера „Хохегер“. Той стъпва основно върху разкритията на австрийската парламен-

Моника Йосифова дава специална пресконференция, на която си призна за работата си с австрийския лобист

СНИМКА: ГЕОРГИ КОЖУХАРОВ

слеплино, за да се разбере какво се случвало.

Няколко дни по-късно от австрийския в. Die Presse помолиха Зорница Маркова да предразкажат много накратко текста от „Капитал“. Тя го направи и скандалът започна. Повечето големи български медии величава съобщения как австрийската преса е „гръмнала“, че Станишев е замесен в една международен скандал. Зачудихме се защо трябва да се получава такъв информационен шок-полт. Отдадохме го на една страна, но много силина особеност на българските медии - те не се обичат помежду си, много рядко се цитират една друга и не доразвиват чужди теми.

Историята обаче стана абсурдна, когато обяснения за

иия започнаха да дават политиците. Попитан от в. „Труд“ защо спорел него се е повдигнала темата за Хохегер, Сергей Станишев отговори, че тя е инспирирана от ГЕРБ „Б?“, споделихме се в редакцията на „Капитал“. Темата, която екип на „Капитал“ измисли и изработи предочите на целия низръзум, изведнъж беше обяснена с политическа поръчка. Окей, казахме си, Станишев се опитва да се оправдае по някакъв начин. Тогава в историята се намеси Бойко Борисов. Това си е работата на Първанов и Станишев. Те си правят тези номера и за съжаление си ги правят в чужбина“, каза той пред БГТВ. Примирят се сири дотук. „Убеден съм“, отговори той на въпроса дали Георги Първанов е направ-

ил „номер“ на Станишев с публикацията в Die Presse. Тук вече започнахме да се смеем. „Зори, ако Първанов ти пише текстовете за Die Presse, кой ти ги пише за „Капитал“,“ писахме веднага на Зорница Маркова по скайпа. След няколко екрана с търкалици се от смих емотики обаче си дадохме сметка, че историята е показателна за друго.

Ако двама български министър-председатели не разбират нещо толкова елементарно, то как схващат по-сложните неща? Дали те са създали около себе си такава организация и хигиена на информациите, че да имат реална представа за света, която ги заобикаля?

Последствията от подобен начин на мислене са очевидни, но не по-малко важни са и причините за него. Да оправдават написаното в някоя медия с чужди интереси обидно за издавания като „Капитал“ (и за шастие още няколко), но повече от нормално за все по-голяма част от другите медиа. Търговията с влияние е в основата на паялото преструктуриране на този сектор през последните пет години. Медиите престанаха да бъдат самостоятелен бизнес. Те са вече част от онези бизнеси, които имат нужда от политически протекции. Вестници, телевизии и уебсайтове угодно въртят онапка, за да получат кокали от властта. Кучетата се мазят и кервант си върви.

Тази част от медиите научи много хора, че журналистите са всъщност само видимата страна на един призрачен свят, който ги управлява. Затова даде простото обяснение, че някой е написал нещо заряди професионалните си принципи, изглежда наивно и невярно. Това обяснение е за балъти. Хората, които знаят как стоят нещата, винаги търсят призрака на конспирацията.

Пишем това само за да кажем, че за „Капитал“ тези обяснения са излиши. Нещата при нас са прости и ясни - никакъм истината. Но често успяваме. Случва се и да грешим, но никога нарочно. Някои хора ще повърнат на това, други няма. Разбираме. Все пак да видим истината в страната на лъжите е трудно. ■

Политическите мутации на афера „Хохегер“

Урок по политическо използване. На това бяхме свидетели през изминалата седмица, след като мешупте в България подхваниха историята за австрийския лобист Петер Хохегер и неговата дейност в страната.

Хохегер в момента е разследван в Австрия за ядото си работи през последното десетилетие със съмнение за корупция на политици. Като част от това разследване се проверява и всеки негов проект в България. След като стана ясно, че австриецът е работел по проект за правителството на Сергей Станишев, а част от парите са се връщали обратно през фирмата на сегашната му приятелка Моника Йосифова,

историята придоби неизбежни мутации. Търсено то от отговорност беше замествано от напълно безсмыслия въпрос кой пуска това. Политическите опоненти започнаха да се подозират взаимно, а след това и открито да се обвиняват в злонамерност. Бившият премиер Сергей Станишев заподозряваше в опит да отклонят вниманието от себе си заради скандала с бонусите. Премиерът Бойко Борисов прекършил топката към бившия президент и съзиян конкуренция на Станишев - Георги Първанов. Последният я върна при премиера. Земеделският министър от своя страна намери обяснение на драмата с високите цени на яйцата. Тя била, за да се отклони вниманието от афера „Хохегер“. След това ще се рег на вътрешния министър Цветан Цветанов, който решил да използва

случая за напушкане на позитиви и се обяви за събикването на парламентарна анкетна комисия. Тя трябва да разследва дейността на австрийския лобист в България и отношенията му с политиците. В средата на седмицата историята ескалира. На специално събрана пресконференция Моника Йосифова показва договорите си с австрийския лобист. Тя призва, че е работила с него, и разкрива детайли от отношенията им. Част от тях на пресконференцията Йосифова се извърши, че е скрила факти от „Капитал“. „Съм като изнебих на свой професионален принцип да казвам винаги истината, когато казах, че нямам договори с Хохегер, и това беше грешка. Искам да поднеса официално извинение си на колегите от в. „Капитал“, защото отговорих неправилно и се опитах да спечеля факти“, заяви Йосифова.

Последва нова фаза, която подозрително прилича на отвръщане на удара, като фокусът се изместя върху ГЕРБ. Сайтът offnews.bg представи управителя на компанията на Хохегер в България - Росица Велкова, като един от учредителите на ГЕРБ и съвтор на управлениката програма. Информацията бързо обиколи медийните постови черни точка в полето на управляващата партия. ГЕРБ разпространява официално съобщение, в което се дистанцира от бившата приближена на Хохегер. В интервюто, което австрийският лобист Петер Хохегер дава на „Капитал“, става ясна неговата версия за това какво точно е правел в България, който е добел и с кого се е общувал. От него се вижда, че вероятно пак има укрити подробности. Разказът на австриец е добър пътеводител за политическата употреба да спре и да се набледи на факти.

ПОЛИТИКА И ИКОНОМИКА

Разследваният в Австрия лобист

Петер Хохегер: Моника Йосифова

C

С какво се занимавате в момента?

Разделих се с PR сферата и се занимавам с производството на биохрани въз основи енергийни източници. Фабrikата за храните е в Бургенланд, а енергийните проекти са в Румъния и Латвия. За мен сега е важно информациите за моето минало да се преработи. През 2005 г. започнахме да работим в България. Тогава една млада дама ни покани да създадем фирма в България. Това е Росица Велкова. Нейните аргументи бяха, че след като нашата агенция работи за такъв голем клиент като Telekom Austria (TA), след закупуването на „Мобилтел“ в България ще може да работим так за тях. Тя стана собственик и управител.

Преог да говорим за 2005 г., искам да питам друго. Кога за пръв път имахте нещо общо с България?

Аз лично не съм правил нищо в България преди това и дори никога не съм бил там.

Името ви се свързва с въвеждането на „Мобилтел“ (в периода 2002 – 2005 г. - бел. ред.).

При самите сделки нямах участие. През 2003 г. Херберт Корд (част от консорциума на Мартин Шлаф, който купи „Мобилтел“ - бел. ред.) се обърна към мен и ме попита дали мога да го съветвам. Той искаше да продаде по-късно „Мобилтел“ на Telekom Austria. Имаше притеснението, че финансия министър на Австрия (Карл-Хайнц Грасер - бел. ред.) ще имал възражения заради участието на Мартин Шлаф в консорциума, собственик на „Мобилтел“. Попита ме дали мога да му помогна и аз го съветвах в продължение на една година.

С какво помогнахте?

Задачата ми беше проста. Трябваше да разбера какво е мнението на финансия министър и стана ясно, че той е неутрален към тази сделка. Другата зада-

ча беше да го информирам какво е мнението на борда на директорите на Telekom Austria. Беше ясно, че Хайнц Зунт и Борис Немишъч бяха съгласни, но при другите не беше сигурно. Рудолф Фишер и Стефано Коломбо бяха по-скоро против. Тогава дадох съвета на Корд да махнат Хайнц Зунт от надзорния съвет на „Мобилтел“, защото беше невъзможно да е едновременно в борда на директорите на компанията купувач. Това и стана.

Колко пари получихте за тази консултация?

500 хил. евро.

Вярно ли е, че част от парите са били предназначени за финансия министър?

Аз лично не съм имал нищо общо с финансия министър. Имах бизнес партньор - Валтер Майшбергер, и двамата работехме по този мандат. Неговата задача беше да разбере каква беше позицията на финансия министър и на IAG (държавния акционер в Telekom Austria - бел. ред.) по отношение на сделката. Майшбергер имаше добри контакти към IAG и финансия министър. Аз осигурих информациите по линия на TA. С Майшбергер си разделихме хонорара поравно.

Имаше ли спънки от страна на български политици?

Тогава не съм бил в България. Моята задача беше много ясна, изпълних я и получих хонорара.

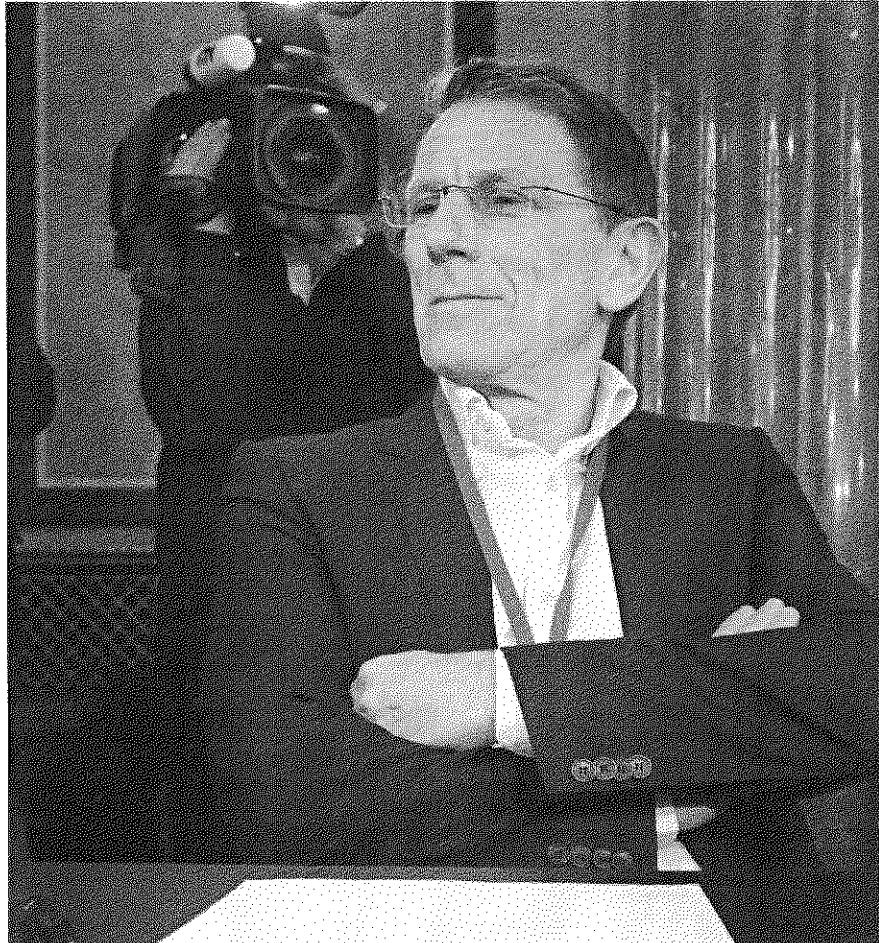
При сделката между TA и „Мобилтел“ или в подготовките на роля имахте ли някаква консултантска дейност в България или в Австрия?

Не.

Какво стана след това? Как отворихте офиса в България?

Росица Велкова се запозна със служител на моята компания. Той я представи на управителя на Hochegger | Com Дитмар Трумер и разказа, че има много добри идеи и мрежа от контакти. Информирахме ме и аз подписах договор с тях. Българският пазар ме интересуваше, защото по това време стана сделката на TA с „Мобилтел“.

Една година по-късно имаше конкурс на външното министерство за търсене на агенция, която да помага за подобряването на имиджа на правителството. Ние кандидатствахме, но не получихме договора, а той беше даден на Шимон Шевес, но малко след това прекъснат.

Петер Хохегер

ПРОФИЛ

От две години Петер Хохегер е честен гост на прокуратурата, а от миналата есен името му непрекъснато се споменава в анкетната комисия в парламента в Австрия. През последното десетилетие, австриският лобист беше смятан за най-големият професионалист в сферата PR. Сега е разследван за Всичко, което е вътрешно. „Капитал“ се срещна с Хохегер, за да разкаже за своята работа в България.

“

„Моделът ни е да намерим правилния подход към тези, които вземат решения, и да им дадем убедителни аргументи“, казва за себе си Хохегер.

Така името на нашата агенция мина през медите. Тогава Моника Йосифова ни се обади и каза, че правителството на всяка цена се нуждае от подкрепа, и ни попита дали сме готови да работим за него. За мен това, разбира се, беше чудесна възможност и се съгласих. Тя беше във Виена и каза, че води разговори и с други фирми, но накрая се спря на нас, защото бяхме част от голяма международна група и имахме голям опит в работата си на политическо ниво.

Тогава тя ни покани на разговор, на който ни представи премиера Сергей Станишев. Това беше някъде през 2006 г. На този разговор влез Ерист Шрасер. Той трябваше да каже как се приема България сред европейските министри на правосъдието и на вътрешните работи.

Един уточняващ въпрос. Моника Йосифова беше ли на тази среща?

Тя беше там. Беше и един мой сътрудник - Щефан Крен.

Кой беше още от българска страна?

Имаше пет-шест души, голяма група. Но не запомних имената им.

Какво стана на тази вечеря?

Ерист Шрасер представи как се гледа на България и как трябва да се подобри. Това беше подкрепата, която Шрасер ни дал за този договор.

А защо Шрасер го направи?

Задото ние имахме договор с него, че ще получава по 100 хил. евро хонорар на година. В замяна той трябва да е в разположение за консултации за всички наши клиенти. Всички консултанти от нашите фирми можеха да разчитат на съветите на Ерист Шрасер. Този договор продължи две или три години и всяка година той получаваше по 100 хил. евро. Този договор беше уговорен от моя партньор Дитмар Трумер и той работи с Шрасер. Аз работих един-единствен път с него и това беше вечерята в България. За нас беше полезно, защото можехме да докажем, че имаме достъп до важни експерти. Малко след тази вечеря получихме първия договор.

ни запозна със Станишев

да се прави и върху кои страни трябва да се фокусираме. Организирахме голяма пресконференция в Брюксел. Всички тези предположения, че сме взели хонорари и не сме свързали нищо, не са реалистични.

С кого подписахте първия договор?

Не мога да си спомня точно.

С някое министерство ли беше?

Не помня.

Възможно ли е да е било с „Международен панаир Пловдив“?

Да, най-вероятно е било така.

Зашо?

Обяснихаха ми, че печалбата на панаира влизала в държавния бюджет и по този начин може бързо и без конкурс да се склончи договор.

Кой ѝ го обясни?

Не мога да си спомня.

Беше ли Моника Йосифова?

Възможно е.

За колко пари беше договорът?

За 500 хил. евро.

Кой ѝ предложи да вземете фирмата на Йосифова като подизпитънител на тези договори?

Когато ти дойде в началото при нас, яказах, че е важно да имаме контакт към правителството. Въпреки че имахме офис в София, нашите хора нямаха нейния опит и контакти. Казах ѝ, че ако се стигне до съвместна работа, за мен е важно и ти да участва. А и това беше никак си естествено. Тя имаше доверието не само на премиера, но и на други министри - финансия, европейски...

Между първия и втория договор работехте ли по други политически проекти?

Не.

Как се стигна до втория договор?

Беше ясно, че това е само началото и трябва да има продължение. Тогава трябваше да има конкурс, който отне много време. Ние използвахме времето, за да направим нашите проучвания и да се подгответим. Анализирахме всички статии за България, коя са журналистите и ключовите теми и разработихме нашата концепция.

На тази база направихме предложението си. Ключовият момент за избора ни беше предложението за Advisory Board, в който включихме важни на европейско ниво хора.

Колко пари получи Моника Йосифова от договорите?

Не мога да си спомня точните суми, счетоводството вече не е при мен. Това, което Моника Йосифова казва (на пресконференцията - бел. ред.), трябва да е вярно.

Каквъ беше ролята на Карл Блеха в проекта?

Ние имахме борд на съветниците, в който влизаха някои европейски и някои австрийски политици. Членовете знаеха, че няма да взимат големи хонорари, правеха го, за да изграждат контакти. Карл Блеха беше вътрешен министър, познава България много добре, съветвал е няколко правителства. Неговата задача беше да опише как се приемат действията на правителството и какво може да му се предложи.

Има ли някакво отношение към вътрешното министерство?

Неговата задача по проекта беше да участва в заседанията и да си казва мнението. Дали по същото време е работел за вътрешното министерство, не знам. Но мога да си представя, че е движел доста проекти в България. Той е женен за българка и ми е разказал и за негови бизнес проекти. За нас работещо само в борда на съветниците.

Вие работили ли сте за вътрешния министър?

Кой беше той? Не, аз нямах отношение към министрите. Моята връзка беше към премиера. Имаше само един случай, когато се оплаках, че министерството не ни съдейства с даване на информация. Тогава премиерът събра кабинета и казахме на всички какво искахме и от какво имаме нужда. След това непрекъснато функционирали много по-добре.

Кои бяха вашите хора, вашият доверенци освен Моника Йосифова?

Най-често работехме с една лада от агенцията на Моника. От моя страна имание няколко сътрудници...

Когато избахте в София, с кого се срещахте най-често?

Различно. С Росица Велкова, с клиенти. Винаги, когато идвах в България, се опитвах да си направя среща с „Мобилтел“. Ние имахме един малък проект с тях за широколентов интернет. Но иначе за нас вратите бяха затворени. Там беше Батков и той не допускаше никакви агенции, които нарушиха личния му интерес.

Работили ли сте за сегашното правителство?

Не. Преди изборите имахме контакти с тях за един наши клиент. Това беше ORS, една дъщерна компания на Oesterreichische Rundfunk (ORF). Те имаха интерес към НУРТС и в тази връзка търсехме контакта с ГЕРБ. Тогава не работех с Моника Йосифова, а с Росица Велкова и нанините служители.

Защо ORS се отръпнаха?

За тях нямание икономически смисъл.

Сами ли искаха да инвестират в конкорсум с български инвеститори?

Мисля, че се водеха разговори.

С кого?

Нямам представа. Вътрешно аз не бях отговорен за проекта, а моят партньор Трумер, който си говореше с управителите на ORF.

Имахте ли успех при разговорите си с ГЕРБ. Каквъ постигнахте?

Те не бяха още в управлението, но бяха отворени. Искахме да видим техните нагласи, защото имахме усещането, че при старото правителство предложението на ORF нямание да мине.

Срещали ли сте се с банкера Цветан Василев?

Какви фирми има той? Има ли медии?

Да С него се срещахме.

В каквъ връзка?

Не мога да се сетя. Срещата беше организирана от Росица Велкова. Тя беше близка до ГЕРБ, работила е за кмета на София.

За какво си говорехте на срещата?

Не мога да се сетя. Може да е бил възможност с ORF, а може и от желанието ни да имаме контакт към ГЕРБ.

Знаете ли дали някой политик в България е получавал пари за нещо, свързано с ваши клиенти?

Мога да ви кажа едно. И там, и в Австрия, няма нико един политик, който да е получил пари в смисъла на подкуп. Никога не сме планирали за извършването на услуга. Когато австрийски бивши политици е получил пари от нас, то е, започнал да работел за нас. Навсякъде по света е нормално бивши политици да започват работа в лобистки компании или консултанти. От нас нито един политик в България не е получил пари.

Имало ли е бивши политици в България, които са работили за вас?

Аз не се сещам, но е възможно Росица Велкова да е работила с никого. Тя не беше длъжна да ми казва, тъй като беше както управител, така и съдружник.

Как изглежда вашият бизнес модел?

Ще ви дам един пример. Имаме договор с Philip Morris да работим за удължаване на duty free регулатите в Австрия. Трябва да убедим правителството да не гласува срещу това. Казахме си, че трябва да намерим някого, който има личен интерес тези регулатии да бъдат удължени и в същото време може с аргументи да повлияе на правителството. Отидохме при Ники Лауда. Той видя, че от своя 35 млн. шилинга приход 5 млн. идват по линия на duty free. Тогава той отлетя на място заедно с капитала и финансова министър. Успя да ги убеди и Австрия не гласува против удължаването. Нашият модел е да намерим правилни подход към тези, които вземат решения, и да им дадем убедителни аргументи.

Как се чувствате, когато всички ви сочат с пръст и ви наричат крал на корупцията?

През 2009 г., когато всичко започна, за мен беше шок. В живота има такива ситуации, в които човек си прави разкошетка и или разбира, че е направил грешка, или продължава по същия начин. Аз погледнах собствените си грешки и направих анализ за себе си. Тогава човек придобива сигурност и може да промени нещо. Затова днес се чувствам спокоен. И се радвам, че всички в момента говорят за корупция. Защото какво е корупция? Политическите партии не прекъснато отиват при бизнеса и казват: „Помогни тук, помогни там.“ А когато всичко излезе на повърхността, влизат ръце и казват, че нямам нищо общо. Политиката трябва да остави бизнеса на спокойствие.

Кои бяха вашият грешки?

Играх с инсайдъри. Когато човек е част от системата, получава възможност да работи по проекти и да печели пари. Много малка част на света има възможност да печели пари и чрез това богатите стават все по-богати, а бедните - по-бедни. Тази система не може винаги да функционира, те дойде момент, в който ще се срути. Аз играх няколко десетилетия и сега казвам, че това не беше правилно.

Интервюто взе
Зорница МАРКОВА

СНИМКА: DIE PRESSE / CLEMENS FABRY

Ернст Шрасер работел ли е за други ваши клиенти?

От моя партньор Трумер знам, че е работел по много други проекти в сферата на имотите, финансите.

Зашо Шрасер каза пред анкетната комисия в парламента, че е работел само по един проект и е получил хонорар от 100 хил. евро само за работата си в България?

Не мога да си представя, че е казал така.

Аз бях там.

Възможно е да не се е изразил правилно. За българския проект той не е получил нищо конкретно, заплатата плащането не е целево. Той имаше фиксиран договор с нас. Той си получаваше парите на всяко тримесечие, но не знам кога точно за почина да получава сумите.

Какво правехте по първия договор за България?

Целта ни беше да представим концепцията на премиера на европейско ниво. Преди това проучвахме подробно какво е мениното за България и направихме предложения какво трябва

КАТО ВЪЗЕХА ПРЕДВИДЧЕ:

(А) „АКТИВ ГРУП“ ЕООД ще провежда Кампания за популяризиране на имиджа на България в европейските институции и медии в Брюксел въз основа на договор с Dr. Hochegger Kommunikationsberatung Gesellschaft m.b.H., 1040 Vienna, Goldeggasse 7/I/13, Austria

(Б) АДВОКАТСКО СЪГРУЖНЕ „СЛАСОВ И БРАТАНОВ“ е специализирано в представяне на претенции и консултантски услуги по международни проекти в областта на конфликти.

СТРАНИТЕ СЕ СПОРАЗУМЯВАТ ЗА СЛЕДНОТО:

- 1.2.3. Преговори, подготовка и скриване на договор между АКТИВ ГРУП и Dr. Hochegger Kommunikationsberatung Gesellschaft m.b.H., 1040 Vienna, Goldeggasse 7/I/13, Austria, включително и не само подготовка на проектодоговор, преговори, дискусии и срещи (вкл. call conferences), съвети, изготвяне на Приложения, последващи контрол при изпълнението на договора, участие в разрешаваните на спорове и др.

ОПИСАНИЕ НА ВЪЛНОВАТА РАБОТА

№	Вид работи	Клиент на видовата работата	Вълнение
1.	Възможни преговори, участие в правен анализ, предоставяне на консултации	АКТИВ ГРУП ЕООД	5000 лв. без ДДС

Платежите ще се извършат по фактура № 272/29.12.2018 г. подадена от
КАНТОРАТА.

